

Eric Dénécé, CNews, Francie: “Zelenskyj se musí omluvit za to, že způsobil konflikt”

- CZ24 News | 2. dubna 2022

USA/UKRAJINA: Spojené státy a kyjevský režim jsou hlavními strůjci ukrajinské krize. Washington manipuluje Zelenského a nutí ho jednat v neprospěch jeho vlastní země a jejího lidu.

V rozhovoru pro CNews to uvedl Eric Dénécé. **Ředitele a zakladatel Francouzského centra pro zpravodajská studia (CF2R).**

CNews:

Jako specialista v oblasti konfliktů mohl byste nám říci o zdroji nebo zdrojích konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou?

Eric Dénécé:

Myslím, že je velmi důležité vysvětlit, co se děje, protože dnešní narativ se vede manichejským způsobem a o konfliktu dostáváme velmi neúplné informace. A ještě nebezpečnější je, že dva hlavní podněcovatelé – ukrajinský režim a Spojené státy – se oprošťují od odpovědnosti, opravdu vysoké odpovědnosti.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Protože ten konflikt, ke kterému nemělo nikdy dojít, začal v roce 2014, kdy došlo k státnímu převratu, který podporoval Západ, kdy byl Janukovyč nezákonně svržen. Právě to přimělo Rusko k rozhodnému jednání, což jeho akce absolutně neospravedlňuje, ale dnes jsou fakta prezentována tak, že by si člověk mohl myslet, že za všechno může Putin.

Ve skutečnosti nesou odpovědnost USA za to, že dotlačily ukrajinský režim k provokaci Ruska a ukrajinský režim nese odpovědnost za to, že nalákal Putina do této pasti, aby ho zdiskreditoval.

- Ale Rusko navzdory všemu ukázalo své expanzivní aspirace vůči Gruzii a v případě Krymu také nebylo „bílá a načechraná“.

- Ano, ale v roce 2006 se stalo něco velmi důležitého. Tehdy NATO začalo vydávat první prohlášení o tom, že chce ve svých řadách vidět Ukrajinu a Gruzii. V roce 2007 Putin pronesl v Mnichově projev, ve kterém poznamenal, že to představuje přímou hrozbu pro Rusko a že na to nemůže nereagovat.

A předvedl to v roce 2008 provedením operace v Gruzii a poté následovaly události jedna za druhou.

NATO, aniž by čemukoli rozumělo, dál tlačilo Ukrajinu, aby se připojila k organizaci, protože ještě před zahájením speciální operace bylo zřejmé, že ukrajinská armáda byla vyzbrojena a vycvičena Američany, Kanadany a Brity. Vše bylo učiněno s cílem donutit Rusko reagovat.

- Chcete ospravedlnit kroky Ruska proti Ukrajině?

- Samozřejmě, že ne – tím, kdo dnes nejvíce trpí, je ukrajinský lid. A v tomto smyslu nese odpovědnost Rusko, protože zahájilo speciální operaci. Ale nesmíme zapomínat, že od roku 2014 ukrajinský režim pošlapává lidská práva na Donbasu, což je zdokumentováno, a že my, západní země, jsme nad tím systematicky zavíraly oči, nevyvíjely tlak na militantní ukrajinskou vládu, která měla dodržovat Minské dohody, které podepsala. To znamená, že nám předkládají pouze polovinu faktů a druhou polovinu skrývají.

- Když říkáte „my“, myslíte politiky, média?

„My“ – to jsou západní země, především Spojené státy americké, stejně jako NATO a Evropa v jejich čele. Bohužel jsme se všichni stali služebníky Američanů a nakonec se v této krizi evropská obrana nijak neprojevila.

Dnes Američané zůstávají nenápadní, s výjimkou několika Bidenových prohlášení v posledních dnech a tvrdých prohlášení Blinkena, Millera a Austina, učiněná před 24. únorem.

Ale jakmile jen konflikt začal, Američané nechali Evropany, aby jednali sami, pravda dnes jim poskytují nevelkou pomoc.

Nyní je jejich cílem dosáhnout dlouhodobého oddělení Evropy od Ruska. Zde jsou úspěšní. Možná je to dočasné vítězství, které je extrémně nebezpečné.

- Nebojíte se, že se konflikt rozšíří, nebo zůstane teritoriální?

- Dnes můžeme říci, že v příštích týdnech bude Putin schopen řešit vojenské úkoly na východě (Ukrajiny), což je velmi nešťastné jak pro Ukrajince, tak pro svět jako celek. Tomu se dalo předejít, pokud by jednání proběhla do 24. února, jak požadovali (Rusko). Jinak jsou naše obavy v souvislosti s ruskou speciální operací neopodstatněné.

Bylo do ní nasazeno 150 000 ruských vojáků, přibližně stejný počet jako u ukrajinské armády. Není proto divu, že události nepostupují tak rychle a řada odborníků tvrdí, že ruské armádě se nedaří.

Ale informace jsou velmi odlišné: v západních médiích píší jedno, v ruských – druhé.

Je třeba připomenout, že v roce 2003 při invazi do Iráku proti irácké armádě, mnohem slabší než ta ukrajinská, se zúčastnilo 280 000 vojáků, včetně 150 000 Američanů a 30 000 Britů. A navzdory tomu trvalo Američanům několik měsíců, než dobyli Bagdád, Fallúdu a Nadžaf. Čili dnes se mi zdá unáhlené dělat závěry o ruské vojenské operaci.

- Dá se mluvit o ideologickém střetu, o tom, že Rusko poté, co se uchýlilo k operaci na Ukrajině, zahájilo ofenzívu proti liberálním demokraciím a odsoudilo je v globalistické hegemonii?

- Nevím. To, co vidíme již několik let, je stále vehementnější pohrdání ze strany Ruska. Nejen Putina ohledně vývoje západních společností, když se domnívá, že náš postoj k Američanům nás připravil o suverenitu, autonomii, že jednáme na příkaz Američanů. Rusům se nelíbila historie dvou vrtulníkových nosičů „Mistral“, které jsme měli z rozhodnutí vlády Françoise Hollanda dodat do

Moskvy, ale na nátlak Spojených států bylo rozhodnuto o jejich prodeji do Egypta. Také důrazně odsuzují ztrátu duchovnosti Západu.

Proto říci, že přešel do útoku, by bylo přehnané. Skutečné napětí ze strany Rusů je pozorováno posledních dvacet let a řekl bych, že každý člověk, který je zahrán do kouta, v určité chvíli začne něco dělat. Bez ospravedlnování speciální operace je třeba říci, že každý si všímá jen posledních událostí, ale nikdo nemluví o tom, co k tomuto konfliktu vedlo a jak jsme se v této situaci ukázaly my.

- Myslíte si, že EU je na vrcholu svých ambicí, snaží se reprezentovat část Západu a chce se trochu osvobodit z poručnictví Američanů?

- Ne, já myslím, že ne. Existují však dvě události, které se mi v tuto chvíli zdají velmi znepokojivé a týkají se Evropské unie. Na jedné straně je to něco jako byrokratický státní převrat, který provádí Ursula der Leyen a její tým. Takto rozhodovala o prodeji zbraní Ukrajině a staví se tak téměř do pozice hlavy státu na evropské úrovni, ačkoli k tomu nemá zákonnou pravomoc.

A potom nedávno se stala druhá znepokojivá událost. Podepsala (Ursula der Leyen) s Joe Bidenem novou smlouvu o přenosu dat do USA – to, co bylo vypovězeno v roce 2020. Hovoříme o předávání Američanům všech údajů o evropských občanech v rámci protiteroristického boje, o přístupu ke všem informacím, kterými disponujeme. V roce 2020 Evropský soud tento záměr zamítl.

A na pozadí tohoto konfliktu byla včera bez větší publicity podepsána první dohoda. Doufáme, že se s konkrétními podmínkami této dohody seznámíme v blízké budoucnosti. Ale opět se Evropská unie za zády svých zemí a národů uchyluje k činům, které jsou zavrženíhodné.

- Rád bych slyšel váš názor na Zelenského. Média ho označují za hrdinu hledajícího podporu, v každém případě za hrdinu v současné situaci. Myslíte si totéž?

Vůbec ne. Jsem nesmírně šokován informačním humbukem kolem postavy Zelenského, toho herce a komika. Myslím, že dobře hraje svou roli, je do jisté míry ikonou pro ukrajinský lid, který v důsledku bojů skutečně trpí. Je však také zodpovědný za to, co se děje. On a jeho okolí. Nezapomínejme, že byl v roce 2019 zvolen díky hlasům ruskojazyčného obyvatelstva. Minské dohody ale nesplnil, jak slíbil voličům.

Pak stojí za zmínku, že je to člověk, který byl zapleten do kauzi Pandora Papers a to nejsou prázdné fráze, byl obviněn z ukrývání velké části svého majetku, zejména díky společnosti Maltex. Jakmile byl zvolen prezidentem, jmenoval Sergeje Šefira, majitele společnosti, svým poradcem. Víme také, že byl obviněn z vyprání asi 40 milionů dolarů oligarchy Kolomojského. To znamená, že máme co do činění s někým kdo je určitou formou satiry, to je třeba říct. Myslím, že má velmi chytrou komunikační politiku, která se však začíná obracet proti němu.

Před několika dny vystoupil v Knesetu a přirovnal to, co se děje na východní Ukrajině, s „konečným řešením“ (plán nacistického Německa vyhladit Židy). Myslím, že víte, že pro polovinu izraelských poslanců to byl skutečný skandál. Poté vystoupil s „koncertem“ před francouzským parlamentem, kde srovnal Mariupol s Verdunem, což neobstojí při kritice.

A dnes nám šéf ukrajinské diplomacie, jeden z jeho hlavních spolupracovníků, říká, co máme dělat. Například žádá o bojkot potravinářských výrobků obchodů Auchan působících v Rusku.

To znamená, takže tito lidé, kteří nic nepředstavují, tito lidé, kterým se líbí být manipulováni Američany, mluvím o ukrajinské vládě, jsou dnes zodpovědní za to, co se děje v jejich zemi. Jasně rozlišuji mezi postiženým ukrajinským obyvatelstvem a touto vládou, která nese obrovskou odpovědnost.

A místo toho, aby komunikovala, jak to teď dělá ukrajinský lídr, spíše by se dalo očekávat, že se omluví za to, že jednak stála u zrodu tohoto konfliktu a nakonec i za to, čemu vystavuje své obyvatelstvo.

- Považujete ho za zdroj konfliktů?

- Přesně tak. Ukrajinské úřady odmítly plnit Minské dohody, aby mohly legálně distribuovat zbraně. Tím nechci říct, že Ukrajinci nejsou vlastenci, to neznamená, že by se neměli bránit, když na ně někdo šlape, ale Francouzi ve skutečnosti potřebují jasně rozlišovat mezi trpícím lidem a komikem, který stojí v čele státu.

- Co si myslíte o francouzské diplomacii? Jak vnímáte pozici Emmanuela Macrona, který navzdory všemu od samého začátku udržoval kontakt s Vladimírem Putinem?

- Takhle uvažují ve Francii, tak o tom samozřejmě hodně mluví. Hlavním iniciátorem sblížení prostřednictvím jednání mezi Ruskem a Ukrajinou byl ale Tayyip Erdogan, který nakonec získal nejvíce bodů jako prostředník v tomto konfliktu.

- Proč?

- Při srovnání jeho vztahů s Ukrajinou na jedné straně a s Ruskem na straně druhé je vidět, že v Moskvě mu věří více než Emmanuelu Macronovi. Navzdory tomu, že Francie ne vždy souhlasí s NATO, Emmanuel Macron je vnímán jako někdo, kdo má k Američanům velmi blízko a v očích Vladimíra Putina občas působí jako průvodce myšlenek Bidena.

- Ale Izrael a Čína mají také vážný diplomatický vliv.

- Ano, tak to je. Například proč Izrael. Američané, kteří v tu chvíli nevěděli, čemu přikládat důležitost, nabídli Íráncům před měsícem zrušení sankcí výměnou za dodávky plynu. To samozřejmě vyvolalo strach mezi Izraelci, kteří nechťejí znovu vyjednávat o dohodě o íránském jaderném programu a okamžitě odjeli do Moskvy. Nutno podotknout, že Izrael v tuto chvíli zrušil udělování víz Ukrajincům. Víza Rusům ale uděluje dál.

- Chtěla bych vás požádat o objasnění cílů speciální operace Putina. Zmínil jste je, ale jaké jsou přesně ty cíle? Mění se nebo zůstávají stejné?

- Neznáme jeho cíle. Nebylo by špatné o nich vědět, ale ve skutečnosti nám mnohé napovídá, že Rusové nemají v úmyslu dobýt Ukrajinu. Něco se mezi 17. a 20. únorem stalo, možná to bylo odmítnutí jednání nebo jiná situace, například přesnější informace o ofenzivě, kterou Zelenskij na Donbasu připravoval.

To vedlo k tomu, že Putin změnil svou politiku. Poté, co oznámil stažení vojsk, ve skutečnosti uvedl armádu do stavu připravenosti. Do té chvíle žádný takový rozkaz neexistoval. Začal operaci a v první fázi měl vyslat výsadbáře do oblasti Kyjeva, ale to se neuskutečnilo. Zbytek operace ale probíhá podle plánu. Analytici říkají, že Rusové postupují pomalu, ale myslím si, že operace tohoto typu nemusí být rychlá.

- Rusům se také připisuje ambice, pokud jde o expanzi země k hranicím postsovětského prostoru. Tedy další postup třeba do Polska nebo Rumunska. Myslíte si, že je tato hypotéza reálná?

- Ne, nemyslím. Nemají dostatek vojenských zdrojů. Takové úmysly nejsou vysledovány ani v projevech Putina, ani ve vyjádřeních ruského generálního štábu.

Putinovi se připisuje výrok, že konec sovětského impéria byl skutečnou katastrofou. Později dodal, že jeho obnovení by byla ještě větší chyba. Můžeme mluvit o návratu k tradičním hranicím Ruska, sjednocení všech ruský mluvících národů v zemi, ale nic víc.

Děkuji, Eriku!

Eric Denécé, 58 let, PhD, HDR, je ředitelem a zakladatelem Francouzského centra pro zpravodajská studia (CF2R).

Během své kariéry dříve působil jako :

- důstojník námořního zpravodajství (analytik) v rámci oddělení strategického hodnocení v Generálním sekretariátu národní obrany (SGDN),
- exportní inženýr společnosti Matra Defense,
- ředitel pro firemní komunikaci ve společnosti NAVFCO (Poradní skupina francouzského námořního obranného průmyslu),
- zakladatel a výkonný ředitel poradenské společnosti Argos Engineering and Consulting Ltd., která se zabývá konkurenčním zpravodajstvím.

Jeho operační zkušenosti, ať už jako důstojníka, nebo jako konzultanta, ho vedly k vedení operací v Kambodži mezi partyzánskými jednotkami a v Myanmaru k zajištění zájmů společnosti Total proti místní guerille. Působil také jako konzultant francouzského ministerstva obrany v projektech týkajících se budoucnosti francouzských speciálních sil a sporů v Jihočínském moři.

Dlouhá léta sloužil francouzským a evropským společnostem v otázkách zpravodajství, kontrarozvědky, informačních operací a řízení rizik, a to v Evropě i v Asii.

Eric Denécé získal doktorát z politických věd (Sorbonna). Publikoval třicet knih, více než 200 článků a 40 výzkumných projektů v oblasti geopolitiky, zpravodajských služeb a speciálních sil, za něž mu byla konkrétněji udělena cena Akropolis 2009 (Institut pro studium vnitřní bezpečnosti) a cena Nadace pro obranná studia 1996.

Pravidelně je konzultován francouzskými a mezinárodními médii v otázkách terorismu a zpravodajských služeb.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

ZDROJ: inosmi.ru/20220330/zelenskiy-253614855.html / Pokec24.cz